

چکیده

این پژوهش به منظور تعیین اثر بخشی آموزش غایت نگری بر ارتقاء خودکارآمدی تحصیلی و شادکامی در دانش آموزان دبیرستانی انجام شده است، روش پژوهش حاضر از نوع نیمه آزمایشی و جامعه آماری این پژوهش را کلیه دانش آموزان دختر مقطع دبیرستان (دوره اول) شهر رشت در سال تحصیلی ۹۶-۹۵ تشکیل می دهند، نمونه این پژوهش ۲۰۰ نفر بوده که از این تعداد ۴۰ نفر با استفاده انتخاب تصادفی در دو گروه آزمایش و گواه قرار گرفتند و پکیج آموزشی در ۹ جلسه ۹۰ دقیقه ای برای گروه آزمایش اجرا شد. ابزار پژوهش شامل پرسشنامه خودکارآمدی تحصیلی و شادکامی آکسفورد بوده که بصورت پیش آزمون و پس آزمون برای دو گروه اجرا شد. برای تجزیه و تحلیل فرضیه ها از روش تحلیل کوواریانس چند متغیری (MANOVA) و تک متغیری (ANOVA) و SPSS21 استفاده شده است. با توجه به یافته های پژوهش می توان گفت که آموزش غایت نگری بر متغیرهای خودکارآمدی تحصیلی و شادکامی تاثیر معنادار داشته است ($P < 0/01$). همچنین نتایج تحلیل فرضیه های فرعی نیز نشان داد که آموزش غایت نگری بر افزایش استعداد، کوشش و بافت از مولفه های خودکارآمدی تحصیلی تاثیر معنادار و مثبت داشته است ($P < 0/05$). بر اساس نتایج حاصله، برای ارتقاء خودکارآمدی تحصیلی و شادکامی استفاده از آموزش غایت نگری در مقاطع مختلف توصیه می شود.

کلید واژه: غایت نگری، خودکارآمدی تحصیلی، شادکامی.